КАНАДІЙСКАЯ ЖИЗНЬ

CANADIAN LIFE

MARUNCHAK COLLECTION Newspapers & Periodicals

ГОДЪ IV. Ч. 42. ВИННИПЕГЪ 10 АПРѢЛЯ 1928 Winnipeg, April 10, 1928 No. 42 VOL. IV.

КАНАДІЙСКАЯ ЖИЗНЬ выходить 2 разы на мѣсяць Предплата на год $1.50

Address: CANADIAN LIFE Box 3598 Sta. B: WINNIPEG, MAN.

ХРИСТОСЪ ВОСКРЕСЕ!

СЪ ПРАЗДНИКАМИ ВОСКРЕСЕНІЯ ХРИСТОВОГО ЖЕЛАЕМЪ НАШИМЪ ЧИТАТЕЛЯМЪ ВЕСЕЛЫХЪ СВЯТЪ!

ТРОПАРЬ.

Христосъ Воскресе изъ мертвых смертію смерть поправъ, и сущымъ во гробѣхъ животъ даро-ванъ.

ПРИПѢВЪ.

Ангелъ вопіяше благодатнѣй: чистая Дѣво радуйся! И паки рекурадуйся! Твой Сынъ воскресе тридневенъ отъ гроба, и мертвыя воздвигнувый людіе веселитеся.

ХРИСТОСЪ ВОСКРЕСЪ!

Изъ тьмы вѣковъ, изъ дней былыхъ
Изъ грудей старыхъ, молодыхъ
Несется возгласъ якъ и днесь:
Христосъ Воскресъ! Христосъ Воскресъ!

Въ дыму кадилъ, въ огняхъ свѣчей,
Въ молитвахъ искренныхъ людей
Нисходитъ Благовѣсть Небесъ
Христосъ Воскресъ! Христосъ Воскресъ!

Изъ - за лѣсовъ, изъ - за морей,
Съ печальной Родины моей
Несется бодрая ужъ вѣсть:
Христосъ Воскресъ! Христосъ Воскресъ!

Въ далекой, не родной странѣ,
Гдѣ горько такъ живется мнѣ,
Гдѣ я несу тяжелый крестъ,
Я все - жъ твержу: Христосъ Воскресъ!

Пусть жизнь въ изгнаньи улыбнется,
Якъ соколъ ясный встрепнется
И унесетъ въ страну чудесъ;
Христосъ Воскресъ! Христосъ Воскресъ!

СВѢТЛАЯ РАДОТСТЬ ВОКРЕСЕНІЯ ХРИСТОВА.

Яко воистину священная сія и всеспасительная нощь, и свѣтозарная, свѣтоноснаго дне востанія сущи превозвѣстница...

Мы, православные христіане, не только сами повинни вѣровати въ Воскресеніе Христове, но и другихъ людей повинни запетняти въ томъ.

По чѣмъ же, спытаемось васъ? Развѣ только украшенными нашими жилищами, только новыми, гарными одеждами, або богатымъ столомъ (пищею - ѣдою) съ нѣмолчевнымъ пьянствомъ? Нѣтъ николи нѣтъ!

Святая Церковь радуючесь съ нами и за насъ, за наше спасеніе, неумолчно опѣвае въ день Пасхи дивныя торжественныи пѣснопѣнія о томъ, що черезъ славное Воскресеніе Христово „вся исполнишася свѣта, небо и земля и преисподнія, и вся тварь", — Со святою Церковью, и мы привыкли славити Христа Спасителя нашего святыми пѣснями, но мы только въ той часъ запевнымъ другихъ людей въ правдивости Воскресенія Христова коли постараемось и сами воскреснути изъ мертвящого насъ звычайного нашего грѣховного стану.

Христосъ - Спаситель, для того и умеръ и воскресъ щобы мы старались цѣлымъ существомъ своим приближитись до Него:

„КАНАДІЙСКАЯ ЖИЗНЬ"
Выходить 2 разы на мѣсяць.
Предплата цѣлорочна $1.50.
И. Бѣлецкій, редакторъ.

Адрес Редакціи:
CANADIAN LIFE
Box 3598 WINNIPEG, MAN.

„Аще воскреснусте со Христомъ, вышнихъ ищите, идѣже есть Христосъ одесную Бога сѣдя: горняя мудрствуйте, а не земная" (Колос. 3 1)

Що то значить? — А то щобы мы въ Праздникъ Воскресенія Христова и въ протягу цѣлого житья нашего стереглись зла, щобы не оно насъ а мы его (зло) завсе побѣждали, щобы у насъ на мѣсто сваръ, раздоровъ, на мѣсто словесной любви къ Христу Спасителю и всѣмъ во Христѣ братьямъ нашимъ, на вѣки веселилась бы въ насъ дѣятельна. добродѣтельная любовь Христова.

Най суета свѣтская николи не побѣждае насъ; най самолюбіе не розрушае, не нищить нашого спасенія; най людская злоба, отъ своихъ людей и отъ чужихъ не побѣждае насъ; най все грѣховное исчезне отъ насъ!

Николи не забувайме, що безъ добрыхъ христіанскихъ учинковъ безъ правдивого просвѣщенія христіянского, якъ бы мы не радовались на праздникъ Воскресенія Христова, радость наша не буде правдивой и спасительною для души И. само собою розумѣется, николи не запевнитъ ни насъ самихъ, ни другихъ людей въ правдивости Воскресенія Христова.

Воскресенія день — просвѣтимся людіе!

ВСЯЧИНА.

РЕЛИГІЙНИ ПРОЦЕСЫ.

Въ Канадѣ и Соед. Штатахъ появилась зараза религійныхъ процесовъ больше 10 лѣтъ, и до теперь еще на ту болѣзнь слабують. Найбольше по религійныхъ процесахъ тягаются руски православни епископы и священники въ Канадѣ и Соед. Штатахъ.

Процесы вже поглотили много тысячей доляровъ, въ часъ коли на церквахъ тягоѣютъ долги. — На сплату довговъ грошей нема, а на процесы то мусить бути. — Якъ бы тіи гроши помѣняти на сребро, то можнобы выковати уже золотого тельца, або фигуру перво-историчного Адама, або много другого процесовича.

Описи тихъ процесовъ начнутся въ слѣд. числѣ „Канад. Жизни".

КАНАДІЙСКАЯ ЖИЗНЬ.

Канадійская Жизнь
Впередъ собѣ иди,
Що погане то откинь
Путь правую не змѣни!

Що погане погони
Кажетъ намъ свята Русь,
Що святое сохрани
Отъ сотонскихъ покусъ!

Святу правду говори
Чого жаждетъ народъ,
Любовь — братства научи
Най Русь живетъ въ родъ и родъ!

Объ единствѣ голоси
Най народъ сохранитъ,
Людъ до дружбы запроси
Най Русь врага побѣдитъ!...

„Канадійская Жизнь"
Впередъ собѣ иди,
Що погане то откинь
Путь правую не змѣни!

Данило Тиходумъ

ВЕСЕЛЫХЪ СВЯТЬ!

Въ День Христового Воскресенія, желаемо всѣмъ нашимъ Читателямъ: Веселыхъ Святъ!

Се число „Канадійской Жизни" высылаемо нашимъ предплатникамъ и знакомымъ. и маємъ надѣю що незабудутъ до насъ отписати, и всяки новости и дописи, до насъ присылати Дописи повинни бути правдиви и безъ всякихъ нападовъ на другу сторону.

Просимо усердно поспѣшити якъ найскорше съ высылкою предплаты, щобы впорядковати изданіе газеты.

Всяки письма и предплату просимъ слати на адресу:

Canadian Life
Box 3598 Winnipeg, Man.

ХОЧЕ ЖЕНИТИ СЯ.

Одинъ Норвежецъ, котрому теперь якъ разъ 149 лѣтъ, шукае собѣ жѣнки Онъ парубочивъ до 111 року житя и потомъ оженився. Въ 132 роцѣ житя поводовѣвъ, а теперъ знову хоче женити ся.

А то собѣ нѣвроку парубокъ!
А де васъ больше такихъ?

ЗАРУЧИНЫ НА ЦЕЙЛОНѢ.

На островѣ Цейлонѣ, жіе малый щепъ племени Ведда.

Ихъ есть тамъ около 100 — 150 особъ людей.

Тамъ, если парубокъ полюбитъ дѣвчину и хоче ей взяти за жѣнку, то посылае своимъ свякомъ на дручку привязаного троха своего волося, якъ дѣвчина годится выйти за него, то сей сватъ приноситъ отъ ней пучокъ ей волося.

ЦЕРКОВНИ ВЕЩИ

Нашого православного обряду достанете только въ складѣ
ПРОВИДѢНІЕ.
Пишѣть за цѣнами и информаціями до:
The Providence Church Goods
Box 1624 Winnipeg, Man.

СТАРОКРАЕВЫЙ ПЕРЕПЛЕТНИК
И. РОЛЬНЫЙ

Повѣдомляем сим, що мы оправляемо церковни и свѣтски книги по умѣркованых цѣнах. На желаніе робимо золочени написи и преукрашения на книжках.
Адресувати до нас:
J. ROLNY
763 Selkirk Ave. Winnipeg, Man.

Святочни Желанія.

ЧИТАТЕЛЯМЪ „К. Жизни", всего добра и терпеливости появления нового числа, где буде много новостей и гумору

ЖѢНКАМЪ — абы добре удалися „бабы" и „писанки", бо хлопцѣ „прійдуть" кидати „тѣхъ дѣвчатъ" но не водою якъ въ старой контри, але „перфунами" то треба ихъ пріймити.

ПРОЦЕСОВИЧАМЪ — церковныи меньше „горячки" процесовой, бо „програютъ", гроши и людей.

ГОТЕЛЬНИКАМЪ — тверезыхъ и спокойныхъ гостей таких що не „файтуютьея". — А для гостей, больших „склянокъ" на пиво.

ДѢТОЧКАМ — най засвѣтить ясный „ПРОМІНЬ" — з его ред. на лѣтаку съ дѣтьми лѣтати и на всю лѣнь въ горы наплювати.

РЕДАКТОРАМ — сильныхъ перъ до писанія правды и згоды, бо где два бються третьій корыстае.

КАТОЛОГЪ КНИЖОКЪ
Даромъ!

Кто хоче мати „Новый Каталог" на 1928 котрый содержить спис книжок: повѣстей историй, театріяльных штук. и т. д. даром!

ПРЕКРАСНЫЙ ОБРАЗЪ
КНЯЗЕЙ, КОРОЛЕЙ, ЦАРЕЙ и т. д.
Образ робленый олійными красками.
Цѣна образа 1.00
Писати по каталог и Образ, треба на адрес до Редакціи Кан. Жизни.
Box 3598, Winnipeg, Man.

НАРОДНЕ НЕДОРОЗУМѢНІЕ И ЕГО НАСЛѢДКИ.

Кожда народность маетъ на мотѣ. щобы свои ряды збольшити, довести до свѣдомости ей членовъ, мати свои институціи, политичнѣ и просвѣтни, а также и безъ религійныхъ обойтися абсолютно не може, а то по тому. що религійни институціи — суть цѣлковито основани на гуманныхъ засадах людства, котрымъ навить не вѣрующій человѣкъ николи не може супротивлятися, если ближше имъ приглянеся, и зъ ними познакомится, хотябы формально Въ друге, если мы откидаемо религійни институціи, котри черезъ тисячи лѣтъ ублагородняли наши чувства предковъ, то мы мусѣлибъ ставити не только саму религію, но и тіи предметы и свойства котри намъ религія принесла и оставила, т. е.: любовь, надію, и самопознаніе и вернути на дорогу бытности, и стати людьми найдавнѣйшихъ вѣковъ — т. е. вести житя въ подземныхъ норахъ, кучахъ, и кланятися природнимъ рѣчамъ якъ: звѣрямъ, солнцю, и кумирамъ — або явнѣйше стати дикунами XX. вѣка.

Но я твердо вѣрю. що съ тими поглядами не только наши предки народни не згодятся но даже дикие племя Индіанъ, не схоче скинути въ себе матерій волняныхъ и огрѣвати та покрывати своего тѣла сырими шкорами дикихъ звѣрей. Если бы еще не было ясным, що религія дала навѣ фундаментъ до розвитя вымысловъ и чувства, то можу зровнати такого человѣка по основы и думанія того, котрый бы по кождоразовомъ обѣдѣ, вслѣдъ столъ ломати, начиня кухонне розбивати, бо онъ будьте на вытискѣ о тихъ предметовъ въ котромъ страва приготовлялась, и ставилась, уважавъ уже не потребнымъ, а тотъ читатель самъ знайде ему имя.

А що середъ насъ були, и суть еще и нинѣ, та не знаю коли минутся такіи одиницѣ, тому наше народне недорозумѣніе не исчезае и ширится мовъ пошесть, приводитъ насъ до межиусобицъ, до злобы, до утраты майна и чести, а вынищеня самыхъ себе. Кожда нація, котра выступила на всесвѣтну платформу культуры, мае свою литературу, свой общій языкъ, и за помочію просвѣтныхъ институцій, котри въ передныхъ вѣкахъ нашого отродженя были стисле связани съ церковію, старалася ту націю просвѣщати, выводити изъ невѣжества, піянства, неморальности, и другихъ шкодливыхъ пороковъ, а вводити на дорогу самосвѣдомости, единанія, и братской любви и то не словомъ але чиномъ.

И у насъ, за помочію церкви, появилась словесность еще 862 року по Христѣ, въ котрой наши предки стали познавати Божество и человѣчество, тали черпати науку здорового смысла, а не только наши предки. але всѣ славяне омивались въ чистой руской литературѣ, и кормили свои душевни и народни чувства и здавалось що весь славянскій народъ за якій то час сольется въ одну братску родину по вѣрѣ и народности, но надія завела насъ, и оказалось другое чого можна було сподѣватися.

Ворогы славянства, постановили за всяку цѣну тому святому дѣлу перешкодити, и при помочи людей безъ идейныхъ, не думаючихъ о „завтра" кинули кость незгоды черезъ поправленіе нашой литературы, т. е. введе[ніе] фонетики 1893 року. Тая штучка нашихъ ворогов так повліяла на народныи массы, що поставила два непримиримыми противники въ одного народа, т. е. якъ гласитъ польска пословица „пусціць русіна на русіна".—

Зъ того видимо, що сами майстры штуки не були певни своей вдачи, коли пускали въ бой два братя одной крови, т. е. не сподѣвались що зъ того жерела вытисне така струя, котра отбере розумъ рускому Иванови, и онъ забуде свое имя въ томъ опьяниченю, но оно такъ и сталось.

О томъ видѣли передовыи люде, и впали до чого доведе ворожо поправленіе нашой литературы. и тому Львовскій увіятскій Ординаріятъ подъ датою 22 грудня 1892 р. ч 1139 орд. выдавъ розпоряженіе до всего духовенства Галицко церковной провинціи слѣдующе:

„Ординаріяты не видятъ потребы змѣняти дотеперѣшну ними уживану правопись руску — т. е. этимологичну, и позаякъ та есть вѣковымъ уживаньемъ, освящена, но врыглое союзе съ Церковію. и есть отповѣдна зовсѣмъ до отдания оптоменностей языка малоруского, прото такъ Ординаріятъ якъ и Конзисторія въ своимъ урядованю будутъ держатися и на дальше дотеперѣшной правописи так званой этимологичной Поручается проте также и и Веч. о.о. Деканамъ и душпастырямъ, щобы они въ своихъ своихъ урядовыхъ переписках справоздаяхъ, донесенияхъ и грамотахъ съ одной стороны держалися чисто народного языка въ другой стороны уживали до теперѣшной руской этимологичной правописи. Впровадженіе новой писовни русского языка мало хиба на цѣли оторванье нашого народу отъ нашого обряду и Церкви — протое держатся ей або короткого взроку котри не могутъ або не хотять прозрѣти тіи школы, въ якихъ нашъ обрядъ черезъ ню потерпить и народъ отъ Церкви отлучить, або таки для котрыхъ и обрядъ и Церква не мають нияком вартости и о нихъ не дбають, а може наветьволѣлибы, щобы нашъ рускій обрядъ и Церковь загинули. Протое лежить обовязкомъ на душпастырахъ хоронити ту дорогу спадщину отъ нашихъ предковъ и всѣми силами старатися, щобы дѣти церковна книги умѣли читати, и учащали на церковныи Богослуженія".

На се согласились всѣ три Ординаріяти, т. е. Львовскій, Перемыскій, и Станиславовскій. — И я увѣренъ. що тая отозва мальбы силу и значеніе колибы Церковь не була подъ авторитетомъ Рима и Габсбурской династіи. Но за отозвой паперовой посыпались гроши въ сребныхъ коронахъ и посталась лица маючіи власть отозву откликати будь насильственно, будь черезъ возвышения въ чинахъ. И нинѣ видимо наслѣдки той политики, котра еще и дальше ширить недорозумѣніе середъ одновѣрного народу, а голов но отвела его т. е. народъ отъ церкви и учить все нищити, руйнувати, реформувати, и выставляти себе на непотребныи процесы, сварнѣ и прокльоны

И ктожъ тому лиху зарадить? Якого языка потреба щобы высказавъ всѣ тіи школы яки нанесла намъ на родной земли черезъ роздѣленіе на партіи але и ту на выходствѣ, такъ въ Канадѣ якъ и въ Америцѣ — Въ кождомъ мѣстечку нарозъ захорувавъ на партійную хоробу и що 5—10 людей — вже нова секта, нова партія, будуе кожда собѣ домы народни, дае кроваво запрацьованый грошь, а користи изъ того якъ не було такъ и не буде Украінскій Домъ. Народний Украинскій Дом католицкій, Украинскій Дом Робітничий, Пресвитеріанскій, тамъ Методиский, а всюди той самъ одинъ народъ. А еслибъ то все було въ одномъ домѣ, въ одномъ духи, мы моглибъ мати свои школы, свои институты для сиротъ, для старцѣвъ; свои шпиталѣ для хорыхъ, гдебы услугували наши дѣвчата, а не по чайниковыхъ якъ нынѣ дѣеся. а тогди насъ бы и други люди уважали за людей и мы не тратилибъ силъ на самохвальбу, але насъ чужіи почиталибъ и хвалили, бо мы будьбъ достойны.

До такого порозумѣня може довести безпартійна газета, гдебъ народъ могъ высказати свои погляды и думки свободно. но конечно то высказанье повинно бути розсудне, односторонне, безъ партійне. — Не въ томъ дѣло якъ написано этимологією, або фонетикою, але що написано. Возвати бы тыхъ до зъеднаня насъ, що насъ роздѣлили, они не способни думаю, бо не майстеръ що руйнуе але той що будуе, а тымъ будовничимъ ты робочія народе, котрый даешь въ своихъ трудовъ на тіи будовы — котріе повинни приносити тобѣ користь моральну и матеріяльну, и вознести твое имя партійность, и сълити въ одну цѣлу, живу душу человѣчества. и тогди знайдешь и свое имя котре буде началъ „нашимъ" якъ единостію. въ котрой наша силы, слава и добробытъ.

СВЯЩ. С. Д. ВЕРБОВЫЙ.

„Старосвітска Война“.

(З книжки проф В. Шухевича: „Гуцульщина“, Львів 1908).

За давних чьнсів, йик хотів круль из Руснаком воювати, то йик не могли ся по годити, то вони не точили войну так, йик оним чьнсами войни бурают ся вбро-єв але вісилали два мужа. Трефилося, що вісилав круль одного мужа а другого мужа Руснак на поєдинку. Круль післав шляхтича ис шаблев, а Руснак посилав простого хлопа из ціпом.

Увійшли ма плац сбидва. Каже шляхтич до Руснака: — Та з чим — каже — вій шов д' мині на поєдинку? Я—каже з шаблев а ти вйвав йивкіо два буки до куни, та шоо гадаєш мині зробити?!

Руснак до него каже по руски:

В мене б у к старший йик у тебе шабль!

При ті бесіді зостлалися оби я пішли до штурму.

Шляхтич шабельков вівивав,и хлоп шьв на него вивьвв. Шляхтич хлопови цюнвув шаблев у мізилний палец, а хлоп йик ся подивив, що ему з пальци кров иде, зелостив ся гірше, йик розорвавт ціп, йик урве шляхтича по шиї, шляхтич упав, а тот ціпом молотат, йик по снопови Шляхтич лежьвчии руку зньвв й кричит до хлопа:

— Пардон!

А хлоп каже;

— П . я не п...я (хлоп цего не розумів) я ти не дарую, я шьв таки бю, ти мині пальці не рубай!

Така то старосвіцка война була!

ВАЖНЕ!

Будете задоволені з ціни, а ще більше з робити і викінчення всякого убраня, щоб обзнакомити Вас місцем де дійсно одержите найтаньшу кравецку роботу, найліпший матеріял і найтаньшу ціну, то ми запрошуємо Вас спробувати і переконатися.

Робота скоро совісно, гарно, чисто, тано, і на час.

Всякі убраня для мущин, дітей, женщин і дівчат.

Прасуємо, переробляємо, направляємо всьо.

Дійсне удоволенье дістанете в нас. Просимо не забувайте спробувати і переконаєте ся.

Ваш до услуг

О. СТАСИНА

623 Selkirk Ave.

Winnipeg, Man.

ВИЙШЛА З ДРУКУ НОВА КНИЖКА

Під заголовком:

„Церков Українців в Канаді“

З під пера о. П. Божика, обіймає 336 сторін. Книжка обіймає 6 цалів ширини і 9 цалів довжини — займаюча і дуже приступно написана. Описує розвій церковного життя Українців в Канаді і говорить про українські партії і товариства в Канаді за послідних 37 літ, відколи Українці прибули до Канади. Поділена на 99 окремих уступів з 35 образками.

УСТУПИ В КНИЖЦІ:

Передне слово.
Початки еміграції і церковного руху.
Перші укр. і перші не-укр. греко-католицькі священики.
Перші російські прав. священики.
Перехід греко-кат. на православіє і русифікація Українців.
Перший судовий процес за церков.
Архимандрит Арсеній Чеховцев.
"Канадійська Нива".
Проба організовання независимої церкви.
Митрополит Серафим.
Упадок серафим. місії і основання "независимої православної церкви"
Консисторія (Іван Бодруг).
Диво світа.
Архиєрей.
Прощальний вечір Серафима.
Останки серафимщини.
Архипатріярх.
Роскол між серафимцями.
Епископ Михайло Кичиовський.
Часописи: — "Канад. Фармер", "Ранок", "Червоний Прапор", "Укр. Голос".
Перехід прав. пропов. Д. Яреми і Івана Данильчука на православіє.
Чотири прот. секти: — прес., баптисти, методисти, суботники.
Руська Книгарня.
Церковний податок.
Як протестантські Українці ассимілюються.
Як навертають Укр. до протестантства.
Школа і Церков.
Митрополит А. Шептицький в Канаді.
Павло Маркевич.
"Канадійський Русин".
Владика Н. Будка.
Духовенство: ОО. Василіяни. ОО. Редемптористи.
Сестри Законниці.
Роскол між віннінег. Українцями.
Посол Анд. Шандро ("Руський Голос").
Митроп. Германос Шегедій.
Прав. семинарії і прав. школа в Мондері.
"Русскій Народ" у Віннінегу.
Архиеп. Кадоним і його великі плани.
Секта Росселіотів.
Руський конгрес.
Перший прав. церк. собор у Віннінегу.
Роскол в прав. церкві у Віннінегу.
Парохія при вул. Діярвага у Віннінегу.
"Будовання".
Проходимці.
Укр. прав. брацтво в Саскатуні — (В. Самстун).
Прав. Конгрес в Кілавенді признає Українців.
Теольогічні курси в Саскатуні (Др. Герман Лавор, Др. Н. Коначук і К. Кістюк)
Митр. Германос і I. прав. прав. собор у Віннінегу.
II. прав. прав. собор у Віннінегу.
Робітничий Дім (Др. Сушко), і Укр. Інститут у Віннінегу.
"Канадійська Жизнь".
Загадочна смерть і напад на хату.
Адам Филиповський і прав. законот.
Представники Укр. Західної Републики.
Митроп. А. Шептицький II. раз в Канаді.
Подорож Епископа Будки до Риму.
Запомогові товариства в Канаді.
Український Конгрес у Віннінегу.
Релігійна дебата.
Промова д-ра Гонтера.
Читальні, Нар. Доми, Рідні Школи.
Синот. церк. собор в Йорктоні і зворот до протестантизму.
Чи свиєтуніська секта самостійна?
Апостольське наслідство.
Другий православний собор у Віннінегу.
Скріплення греко-католицької церкви.
Епископ Аполінарій.
Англіканська секта між Українцями.
Форт Віліям, Арбана, Толстой.
Ново-православіє серед дороги.
Спосіб вибирання церков.
Ново-православна катедра.
Напад епископа Филиповського на митрополита Платона.
Процес Кедровського з митроп. Платоном.
Епископ Филиповський в Польщі.
Епископ Арсеній Чеховець.
Пресвітеріянська зарава в Галичині.
Укр. в Вел. Україні.
Два спеціальні типи (Кудрик і Вичинський).
Католицька Церков в Канаді.
Відозва Т. Коваченка до Русинів-Українців в Канаді 1912 р.
Серафимове посланіє.
Відфотографоване посланіє архиеп. Макарія. Вєнічення.

ІЛЮСТРАЦІЇ В КНИЖЦІ:

Портрет автора о. П. Божика.
Перша греко-католицька церков в Канаді
Кир. о. Деларій.
Протоєрей Олексій Товт.
Перша православна церков в Канаді.
Митроп. Серафим.
Відбитка серафимової проповіди.
Серафимова катедра.
Зним. серафимового часоп. "Православіє".
Архипатріярх Макарій.
Ванимот архипатр. Макарія.
Перша укр. пресвітеріянська церков в Канаді.
Теодор Коваченко.
Митрополит А. Шептицький.
Віскуп Павло Маркевич.
Архиепископ А. Ланґмаин.
Школа св. о. Николая у Віннінегу.
Собор греко-католицького духовенства.
Василіянський Ювенат в Мондері.
Колеґія св. Иосифа в Йорктоні.
Греко-Католицька церков в Маштойє усаді, Ман.
Начальниця греко-кат. Сестер, Атанасія.
Рідна Школа в Елмвуді, передмісти Вінніг.
Митрополит Германос Шегедій.
Русофільська трійця: Филиповський, Фурчук і Гладин.
Архиеп. Александер Немиловський.
Інститут "Просвіта" у Віннінегу.
Типи російських свящ.: А. Дудка і П. Досгейко.
Представники Укр. Захід. Републики: — проф. I. Боберський і Др. О. Назарук.
Владика Українців Канади, Н. Будка.
Перша січова сотня, в Торонті.
Митрополит Платон.
Посвячення угольного каміня греко-катол. церкви у Віннінегу.
Свиєтуни перетягають греко-католицьку церков у Вайті, Ман.
Архипат. Макарій зі своїм священиком Семеоном Гумінським.

Цікавість і вартість книжки сама за себе говорить. Замовляйте сейчас бо наклад невеликий.

Ціна одного примірника $1.00
Ціна одного примірника на лучшім папери $1.25
Ціна одного примірника в твердій оправі $1.50

ЗАМОВЛЕННЯ ШЛІТЬ НА АДРЕСУ: —

Peoples Book Imp. Co. Box 3598 Sta. B. Winnipeg, Man.

ВАШУ ФОТОҐРАФІЮ

Стару, ми можемо переробити на нову або відмальовати на великий портрет, як також фотографуєм первоврядними приборами фотоґрафічними скоро і по низких цінах. Заходіть або пишіть на адресу:

M. Dubchak

591 Selkirk Ave. WINNIPEG, MAN.

АРТИСТЪ — МАЛЯРЪ

Принимаетъ заказы на малеваніе театральныхъ декорацій для провинціальныхъ театровъ и всевозможных работъ церковнаго значенія,

G. JUROW

Box 3598 Winnipeg. Man.

КАНАДІЙСКАЯ ЖИЗНЬ

CANADIAN LIFE

MARUNCHAK COLLECTION Newspapers & Periodicals

ГОДЪ V. Ч 46. ВИННИПЕГЪ, МАН., 30 АПРѢЛЯ 1929 WINNIPEG APRIL 30 1929 VOL V No. 46.

ХРИСТОСЪ ВОСКРЕСЪ!

Редакція „Канадійской Жизни" желае веселых Свят Воскресенія Христового для наших Предплатников и Читателей.

„КАНАДІЙСКАЯ ЖИЗНЬ“

Выходить 2 разы на мѣсяць
Предплата на год $ 1.50

Address:
CANADIAN LIFE
646 Manitoba Ave.
WINNIPEG, MAN. CANADA

СТРАДАНІЯ ГОСПОДНИ.

СМЕРТЬ ІИСУСА ХРИСТА.

Былъ третій (по нашему 9 й) часъ утра. Господа Іисуса распяли на крестѣ. По обѣ стороны Его на крестахъ же распяли двухъ разбойниковъ.

Страданія Господа были ужасны. Онъ не могъ двинуться ни однимъ членомъ; гвоздѣ съ каждою минутою все болѣе и болѣе раздирали язвы Его на рукахъ и ногахъ. Но и въ эти мучительные часы Спаситель думалъ не о Себѣ, а о другихъ и молился прежде всего за Своихъ враговъ, говоря: „Отче, прости имъ, ибо не знаютъ, що дѣлаютъ“.

Вокругъ Голгофы и на Голгофѣ стояли толпы народа. Но и при видѣ ужасныхъ страданій Господа „сердце озлобленныхъ враговъ Его не испытывало жалости. Напротивъ, своими насмѣшками и издѣвательствами іудеи старались болѣе усилить предсмертныя муки Христа. „Спаси Себя Самого!“ восклицали они: „Если ты — Сынъ Божій, сойди со креста, увѣруемъ въ Тебя!“

Даже одинъ въ разбойниковъ нашелъ въ себѣ достаточно дерзости для того, щобы обратиться къ Господу съ насмѣшкой: „Если Ты Христосъ, спаси Себя и насъ“ — сказалъ онъ. Но другой разбойникъ оказался благоразумнѣе своего товарища. „Неужели ты, — говорилъ онъ, — богохульнику не боишься Бога, когда и самъ осужденъ на то же самое? Но мы осуждены праведно, ибо достойное по дѣламъ нашимъ приняли, а Онъ ничего злого не сдѣлалъ.“ Послѣ этихъ словъ благоразумный разбойникъ обратился къ Іисусу Христу и съ благоговѣніемъ сказалъ: „Помяни мя, Господи, егда пріидеши во царствіи Твоемъ“. И на такое искреннее выраженіе раскаянія и вѣры Господь отвѣтилъ ему: „Истинно говорю тебѣ, сегодня же будешь со Мною въ раю“.

Наступилъ полдень. Надъ землею стала распространяться необыкновенная тьма, такъ що стали видны звѣзды. Безумствовавшая толпа стала рѣдѣть, такъ якъ многихъ охватывалъ страхъ. Богоматерь, любимий ученикъ Христа Апостолъ Іоаннъ, а нѣкоторыя преданныя Ему женщины стояли невдалекѣ отъ креста и съ безмолвною скорбью взирали на страданія Спасителя. И якое было горе Пресвятой Дѣвы при видѣ страшныхъ мукъ ея Божественнаго Сына! Теперь исполнилось на ней предсказаніе Симеона Богопріимца: „и тебѣ самой оружіе пройдетъ душу“. Спаситель же, подавая намъ примѣръ сыновней любви, и среди мученій не переставалъ заботиться о своей Матери. Онъ обратился къ ней и, указывая взоромъ на Апостола Іоанна, сказалъ: „Жено! Се сынъ твой“. Потомъ, обратясь къ Іоанну и, указывая на Богоматерь, сказалъ ему: „Се мати твоя!“ Апостолъ понялъ желаніе Господа и свято исполнилъ послѣднюю Его волю. Онъ взялъ Богоматерь въ свой домъ и, якъ сынъ, нѣжно заботился о ней до самого дня ея блаженнаго Успенія.

Около третьяго (по нашему девятаго) часа дня, когда страданія Господа достигли высшей степени Онъ воскликнулъ: Боже Мой, Боже Мой! Почто Ты оставилъ Меня“. И въ скорѣ послѣ того: — „Жажду!“ Одинъ изъ воиновъ взялъ пропитанную уксусомъ (оцтомъ) губку и, воткнулъ ей на тросгь, поднесъ къ спекшимся устамъ Іисуса Христа Господь отвѣдавъ питья, воскликнулъ громкимъ голосомъ: „Совершилось!..“ (т. е. исполнено все, що предсказано было пророками) Отче, въ руки Твои предаю духъ Мой!“ И преклонивъ главу, испустилъ духъ.

И вотъ, въ эти страшныя минуты сотряслась вся земля, завѣса храма разодралась отъ верхняго края до нижняго разсѣлись каменные утесы, раскрылись гробницы и многія тѣла усопшихъ воскресли Вышедши изъ гробовъ, они пошли во святый градъ явились многимъ. Бывшіе на Голгофѣ затрепетали и только теперь поняли, що совершилось непостижимое великое, страшное событіе. Ударяя себя въ грудь, они стали расходиться а стоявшій у креста сотникъ въ страхѣ воскликнулъ: „Воистину, человѣкъ сей былъ праведникъ; Онъ — Сынъ Божій! (Ев. Матф XXVII. 31 — 56; Лук XXIII. 26 — 49; Іоан. XIX. 16 30

Страшное событіе это воспоминается въ Страстную Пятницу. Въ церкви вы услышите о немъ на утрени (въ девятомъ изъ 12 страстныхъ чтеній евангельскихъ) и на особыхъ часахъ, которые служатся въ этотъ день вмѣсто обѣдни. Литургія же въ Пятницу не совершается вовсе изъ благоговѣнія къ Голгофской жертвѣ, принесенной въ этотъ день Самымъ Іисусомъ Христомъ.

ИНТЕРВЬЮ СЪ ЕПИСКОПОМЪ АРСЕНIЕМЪ.

Въ Эдмонтон пребыл православный епископъ Арсенiй, къ которому мы обратились съ просьбою высказаться по поводу судебного процесса недавно имѣвшаго мѣсто въ Эдмонтонскомъ Судѣ въ двухъ инстанцiяхъ, въ которыхъ разбыралось жалобы фермеровъ изъ Мондерѣ на епископа Арсенiя, не желающихъ признавать его за епископа православной церкви. Епископъ Арсенiй сообщилъ слѣдующее: — „Я очень скорблю, що вопросы чисто церковнаго характера приходится переносить въ гражданскiй Судъ и тѣмъ самымъ нарушать каноны церкви православной и обременять гражданскую власть. Тамъ, гдѣ церковь отдѣлена отъ государства и существуетъ на фундаментѣ своея чисто церковной конституцiи всѣ вопросы церковного характера подлежатъ компетенцiи суда церковнаго. Перенесенiе вопросовъ церковныхъ въ „суды гражданскiе распространяетъ и ослабляет церковную дисциплину и деморализуетъ вѣрующiй народъ въ чемъ нѣтъ пользы ни церкви ни государству. Матерiальни расходы, вызываемые судебными процесами и падающее на ту и другую сторону тяжкимъ бременемъ, еще больше ослабляютъ тяжущiя стороны и отдаляют возможность мирнаго рѣшенiя спорныхъ вопросовъ. Я съ самого начала возникновенiя церковныхъ недоразумѣнiй и устно и въ печати предлагалъ избрать особую комисiю съ обохъ сторонъ и разрѣшить недоумѣнiя между собой. Но противная сторона не внимала сему и потянула меня въ судъ. Потрачено много средствъ, которые могли бы пойти на улучшенiе быта церковнаго и на просвѣтительныя цѣли для подростающаго поколѣнiя; убыто много времени а цѣль недостигнута. **Мира нѣтъ.** Якъ предъ судебнымъ процессомъ я говорилъ, такъ говорю и теперь: — **Мнѣ проигрывать нечего.** Кто признавалъ меня за епископа православнаго тогда тотъ признаетъ и теперь; кто не желалъ меня признавать за епископа тогда, того не могу заставить и теперь. Рѣшенiе гражданского Суда, якобы выгодное для противной стороны, я считаю временнымъ. Борьба ведется не сомной, а съ православнею церковiю, котору я представляю. Обида отъ рѣшенiя Суда относится не ко мнѣ, а къ православной церкви, которая поставила меня за епископа. Освободятся православная церковь от „церковнаго большевизма“, настанетъ нормальная жизнь внутри церкви, и зживутъ сами себя всякiе самозванцы узурпаторы церкви, тогда церковь обратится къ гражданской власти и попроситъ отмѣнить свое ошибочное рѣшенiе, вынесенное на основанiи неточныхъ информацiй о положенiи церкви.

Я совершенно открыто заявляю що при розборѣ дѣла неправильно были истолкованы правила Всеросiйского Собора 1917 и 18 г. объ избранiи епископа. — Избранiе викарного епископа, якимъ являюсь я въ данномъ случаѣ, всецѣло зависитъ отъ правящого архiерея, якимъ въ данномъ случаѣ является Митрополитъ Платонъ. Объ избранiи викарныхъ епископовъ существуетъ особое „Опредѣленiе Священнаго Собора, отъ 2(15) Апр. 1918 г“. Это „Опредѣленiе“ въ судѣ не фигурировало а было подставлено „Объ епархiальномъ Архiереѣ“. Это была первая ошибка.

Указъ о назначенiи Митрополита Платона св. Патрiархомъ Тихономъ 29 сентабря 1923 г. за No. 41 есть документъ дѣйствительный а не подложный. Подложность его была опровержена и въ Нью Iоркскомъ Судѣ Епископомъ Феофиломъ. это вторая ошибка.

Митрополитъ Платонъ имѣлъ право совмѣстно съ православными епископами Сѣв. Америки избрать, назначить и рукополагать викарнаго архiерея въ свою дiоцезiю на основанiи Опредѣленiя св. Патр. Тихона, Священнаго Синода и Вселенскаго Церковнаго Совѣта отъ 7(20) Ноября 1920 г. за No. 362. Въ этомъ Опредѣленiи в пунктѣ 5 подъ лит. б.) сказано: (епархiальный архiерей) учреждаетъ по соборному сужденiю съ прочими архiереями епархiи, по возможности, во всѣхъ значительныхъ городовъ своей епархiи новыя архiерейскiя кафедры съ правами полусамостоятельныхъ или самостоятельныхъ.

Этотъ документъ въ Судѣ совсѣмъ не рассматривался. Этто и една чи не самая главная ошибка.

Вотъ эти ошибки и привели гражданскiй Судъ къ вынесенному рѣшенiю. Исправятся эти ошибки, тогда измѣнится и рѣшенiе. Въ концѣ скажу то, что сказалъ на судѣ св. Патрiархъ Димитрiй Сербскiй, Митрополиты Антонiй, Евлогiй и Платонъ, сонмъ православныхъ архiереевъ въ Сербiи и Америкѣ признали меня къ архiерейству и признающiе за таковаго, лучше Мельника, Лисака и Григорчука, подавшихъ на меня въ судъ, знаютъ кому подобаетъ быть православнымъ архiереемъ. Не могу обойти молчанiемъ и того, якъ поняли наши противники рѣшенiе Суда и якiй бунтъ церковный они производятъ. Судъ вынесъ рѣшенiе о приходахъ въ Мондерѣ, а противники рѣшенiе суда расширили на всю Канаду и бунтуютъ православный народъ. Судъ вынесъ рѣшенiе, что большенство голосовъ въ приходѣ рѣшаетъ вопросъ, а противники по бунтарски въ своей газетѣ „Другъ Народа“ призываетъ къ изгнанiю православныхъ священниковъ и ихъ епископа, если даже одинъ членъ прихода заявитъ о семъ.

Таковое толкованiе рѣшенiя Суда и связанная съ нимъ агитацiя не обѣщаютъ мира церковнаго. Все же и среди такихъ тяжелыхъ условiй и наносимыхъ обидъ православной церкви, я буду продолжать свое служенiе церкви народу въ надеждѣ на помощь Божiю и на торжество правды. Найдутся быть может добрые люди и друзья церкви православной, которые обратятъ вниманiе гражданского правосудiя на необходимость пересмотрѣть дѣло и отмѣнить обидное для православной церкви рѣшенiе.

Е. А.

ВЪ ТИХОМЪ ШЕПОТѢ МОЛИТЪ.

Якъ лампада предъиконная,
Вѣра свѣтится моя:
Силы злобы беззаконная
Въ земного бытiя
Прочь уйдетъ стезею торною
Въ дней былыхъ пучину черную.

Слышу Божье обѣщанiе
Въ тихомъ шепотѣ молитвъ;
Минутъ дни тоски, страданiя,
Дни вражды и грозныхъ битвъ,
Снизойдетъ средь шума ратнаго
Ангелъ мира благодатнаго!

И враждующему племени
Скажетъ онъ: „Христосъ воскресе!
О великомъ свѣтломъ времени
Вѣсть несу я вамъ съ небесъ,
О духовномъ обновленiи,
О Христовомъ искупленiи!“...

В. Охлопьевъ.

ВЪ АЛЬБУМ ГРИЦЕВИ.

Мг. Грицю!

Вы сте прiйняли должность платного агента по собиранiю всякихъ плюгавствъ и клеветъ для помѣщенiя въ соотвѣтствующей Вашей честности газетѣ „Другъ Народа“.— Вы сте подобно драгтивому гандлесу, лазите по хатамъ и шляетесь по улицамъ, щобы найти яке небудь дрантье и положити его до своего портфеля а потомъ продати по „action sale“ „редахтуру“ той газеты, якой ще свѣтъ не бачивъ отъ того часу як русскiй человѣкъ Феодоровъ придумавъ печатню. Вамъ несомнѣнно, извѣстны всѣ плюгавства и „честнота“ всѣх и вся“. Отъ же чи не будете вы такъ любезни принята въ свой альбумъ и передати „Другу Народа“ для широкого роспространенiя среди вашихъ „прiятелей“ и однодумцѣв съ пояснениемъ отъ себе, за кого то пишется.

1. Въ газетѣ „Лемковщина“ за 1925 г. въ числѣ 9 на послѣдней сторонѣ читаем: — „Коли Филиповскiй прiѣхавъ въ Америку выкиненый изъ школы въ Галичинѣ за нимъ прибыла скоро дѣвчина, но уже при „надежлѣ“. Кажутъ Филиповскому: — „Бѣда, мусишь ся оженити съ нею“.

На то паничъ Филиповскiй, iег мостевой дитини, отвѣтилъ: „Что я сынъ священника буду женитися съ простой сельской дѣвкой“. И потайкомъ подъ чужой фамилiей, нашь паничъ далъ драла до Европы назадъ“!

Конечно, на свѣтѣ много „Филиповскихъ“ и мы не можемъ певно сказати за якого Филиповского сообщаетъ та газета, але певно, що вамъ яко агенту по собиранiю „свѣтя“ людского то все извѣстно и за то просимо розъяснити, за кого то написано и где нынѣ той Филиповскiй? Розумно?

2. Просимо васъ „Грицю“ навести справку и докладно написати до „Друга Народа“, за кого то ходитъ по Виннипегу (на Манитоба) таки несотворени рѣчи, ще буцимъ то парохiане мали у себе такого „священно — монаха“ (конечно только по назвѣ), который передъ тимъ якъ отправлялся въ церкву на „службу“ — цѣлувавъ свого песика (сука). А по приходѣ изъ церкви, где онъ рахувавъ що причастился, лягавъ на постель и обнимаючи „любимку“ цѣлювавъ многажды и прочая... То дуже грязна и бридка исторiя, але якъ вы на то подрядились, щобы посылати до „Друга Народа“ Виннипегске сензацiи, то уже не одречитесь и отъ оной и еще вѣдомо вамъ имя творившаго мерзость сiю, то явите свѣту чрезъ вашу „просвѣтительную“ газету.

3. Чи вамъ часомъ неизвѣстный Грогорiй Чалий, который будучи изгнанъ изъ многихъ русскихъ монастырей, якъ людина неморальная и до ничего не способная, прибувъ до Америки и тутъ занялся тою самою роботою, яку теперь вы робите т.е. соберавъ клеветы на русскихъ архiереевъ и священниковъ. Онъ въ 1908 году продался на службу унiатамъ и за гроши iудины помѣстивъ въ газетѣ „Свобода“, клеветническую статью на православного миссiонера игумена Арсенiя (Чеховцова), который притягъ до Суду газету, Та справа унiатамъ стояла до сорокъ тысячъ долларовъ. Унiаты вызвали подлого дописователя и ему грозило „син — син“ але болѣзнь (подкупная) одного „жури“ спасла Чалого отъ вырока и онъ остался не покараный. Послѣ в газетѣ „Свѣтъ“ за 1910 годъ въ числѣ отъ марта мѣсяца Чалый помѣстивъ свою всенародную неповѣдь, подробно объяснивъ, якъ онъ оклеветавъ невинного человѣка и сколько ему обѣщали за то грошей унiаты и що онъ жалуе и проситъ всенародно простити его, бо его совѣсть мучитъ. Игуменъ Арсенiй получивъ той часъ телеграмму изъ Нового Iорку и письмо отъ В. П. Гладика щобы розпочати новый процесъ и покарати „Свободу“ на основанiи признанiя Чалого. Але Игуменъ Арсенiй замѣсто процесса послалъ до „Свѣта“ коротеньку лопись, въ якой по адресу Чалого сказавъ: „доки сонце зойде роса очи выѣсть“! — Такъ отъ же, чи вы случайно не знаете того Чалого? Якъ вы его знаете, то скажитъ ему щобы онъ якъ найскорiе давъ драла подальше, бо чуемо що уже той номер „Свѣта“ скоро найдется и Чалый предстанетъ теперь отповѣсти и за прошлу клевету и за теперешню.

4. Просимо васъ Грицю, надослати до вашое облюбленнои „шматы“ чи такъ до Романовои газетки и таку грязну сенсацiю, котора ширится по Канадѣ. Ваши „прiятели“ „глупо думци“ придумали для епископа Арсенiя родословную отъ киргизовъ и за мѣсто русской матери подставили ему киргизку кобылу Теперь други сторона утверждаетъ що Адамъ по родословный жидъ и що онъ вскормленъ молокомъ „Рифки“ съ мацою. Якъ вы думаете, одъ якого молока выходятъ честнѣйши люди, чи отъ татарской кобылы, чи одъ жидивки Рифки? Мы чули такъ, що татары сами честныи люди, а що вы скажете за жидовъ? Просимо подати до „Друга Народа“. — А мы отъ себе прибавимо що всѣ люди произошли отъ Адама и значитъ, або всѣ жиды, або всѣ киргизы. А може буте, що вы ваши прiятели рахуете свою родословну по теорiи Дарвина т. е. отъ малпы? Ну, то вамъ виднѣйше.

Не — Чалый.

АРМIЯ СПАСЕНIЯ (SELVATION ARMY), заложено 5 го iюля 1865 р. въ Лондонѣ, подъ названiемъ: Christian Mission. — Основатель свящ. William Boot. Въ 1878 р. перезвано изъ Христiанской Мисciи на: Армiю Спасенiя.

АМЕРИКАНЕЦЬ ВСТУПАЄ ДО УКРАЇНСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА.

Перед кількома тижнями зорганізувалась під проводом п. Калинина Лисюка, відомого українського бизнесьмена, українська корпорація під назвою: Self Blotting Ink Corporation, 30 E. 7 th Street, New York, N. Y. для виробу новопатентованого чорнила, яке підчас писання відразу висихає, так що зовсім не потреба уживати бібули.

На днях до сеї корпорації вступив Американець P. J. Hanlon, котрий є презедентом в Bankers Loan & Trust Co. of America, а до недавна був він також віцепрезидентом в American Tobacco Co. Його то вибрано тепер президентом у Self Blotting Ink Corp.

Фабрика чорнила знаходиться тепер в Brooklyn, N. Y., а з весною буде перенесена на Нову Україну, Н. Дж., де буде побудована нова фабрика.

СТАРОКРАЕВЫЙ ПЕРЕПЛЕТНИК
И. РОЛЬНЫЙ.

Повѣдомляем сим, що мы оправляемо церковни и свѣтски книги по умѣркованых цѣнах. На желанiе робимо золочени написи и преукрашеня на книжках.

Адресувати до:

J. ROLNY
763 Selkirk Ave. Winnipeg, Man.

БІБЛІОҐРАФІЯ.

THE HISTORICAL AIR MAIL CATALOGUE 1929 by K. LISSIUK Philatelic Co. Inc., New York 180 сторін і окладинка. 8 - ка. ціна 2.00.

В прекрасній синьо жовтій окладинці, на білім папері печатаний перший марочний катальог, знаходиться у нашій редакції К. Ж. То є перший марочний катальог виданий нашим краяном К. Лисюком, по трудних починах, — котрий може послужити як наукова книжка о давнім і теперішнім летунстві і воздушній пошті. Такий катальог є необходимий для збирачів старих поштових марок і людей котрі інтересуються о світовім поступі. Катальог К. Лисюка складається із 4 частин. Перша говорить про завоювання повітря, (The conquest of the Air), друга це історія повітряної пошти (History of Air Mail), третя історія первісних летів (History of Pioneer Flights), а доперва четверта, це властивий катальог марок повітряної пошти (The Cathalogue — Air Mail Stamps and Covers). Цей старанно опрацьований льогічний і історичний зміст каталога робить його незвичайно цінним. Особливо, коли поглянеться на дуже оригінальні та численні ілюстрації до першої частини, то зовсім певно у кождого, що раз прочитав цей катальог, залишиться незабутне вражіння. Отже не є великою заслугою К. Лисюка для історії летунства і повітряної пошти, за написання так інтересного катальога, що не має нічого подібного, щоб можна було з ним порівнати.

ДОРОГА СКРИПКА.

знайшлася в Червівцях, на Буковині. Та не тому вона дорога, що богато варта, але тому, що купець дорого за неї заплатив. Ото зайшов недавно панок до реставрації при руській улиці і замовив млдки і напитки. При обрахунку прийшлося йому заплатити за все 60 левів. А в него було при души всього - на - всього 40 левів. І просить він купця, щоб він зачекав йому, а він дасть записку на тих 20 левів. Але була в нього скрипка і ту скрипку зажадав собі купець у застав. Не було що діяти, гість лишив у застав свою скрипку. Аж находить пан і пані, гарно вбрані на обід. — Дивиться пан, а то скрипка лежить. — „Чія це", каже, „скрипка? продай мені". — „Не можу, це застав". — „Я даю вам 100.000 левів за неї. Ось завдаток вам 5.000 левів а ви купіть за кілька зможете". Згодилися. Прийшов на другий день перший гість, віддає 20 левів. А купець зачинає з ним торгуватися за ту скрипку; по довгих торгах заплатив за неї 50.000 левів і такий радий, радий що других 50.000 л. заробить. Але той пан, що її купив за 100.000 л. не приходить і не прийде. Захланний купець утратив 45.000 левів, а заробили їх злодії, що були в змові.

БРЕШИ РОМЦЬЮ ДО МѢРЫ!

Въ послѣднемъ числѣ „Недруга Народа" былъ помѣщенъ списокъ церквей подъ якою властію находятся. Тамъ Ромцьова газета безъ брехней не обошлася, бо пише та шматка що на Гардинтонъ (Никто) — а тамъ служитъ в живе о. Никон Микульскій. Дальше Нароль и Гоноръ обслуживаетъ нашъ священникъ изъ Виннипег ского Собора. Сакли Лейкъ обслуживаетъ нашъ священникъ. Бюкининъ нашъ священникъ о. Архимандритъ Игнатій Фаловскій — Раджайна Сербская и Румынская церковь о нихъ Ромцьо заговчалъ танъ есть наши священники, ни Вакавъ и тутъ Ромцьо збрехалъ бо тамъ служитъ нашъ священникъ о. А. Федорчукъ, Самбургъ, тамъ служитъ о. Брутскій. Кейвиллъ — Ромцьо пише что вакантно, а там есть священникомъ о. С. Ивановъ черезъ 13 лѣтъ и не дука-ть сей приходъ оставляти. Бойнъ нашъ священник о. Василій Кохань. — Пис Риверъ, въ городкѣ Рочфорд нашъ священникъ о. Е. Ващенко. Венкуверъ нашъ священникъ Архимандритъ Антонинъ. Стинанъ нашъ священник. Восточна Канада наши священники.

Есть только 13 приходовъ о которыхъ мы знаемо, ще Ромцьова шматка замолчала или присвоила своему „біскупу" или сдѣлала их вакантными. О другихъ церквах якъ где есть наши священники. Ромцьо поставилъ вопросительн значки, для чего то?... — Но только одно скажемо що епископъ Арсеній має 35 священиковъ и теперь еще нужно ему найменьше 5 ибо есть мѣста вакантни, а кождому извѣстно ромцевъ бископъ Адамъ мае всѣхъ еромоѣнахъ 5 или 6 и тѣхъ половина безъ приходовъ.

ФАРМА НА ПРОДАЖЪ.

Добра фарма 160 акрів, 1½ половина милі від містечка Calder, Sask, на продаж, або в заміну за дім у Виннипеґу або у Едмонтоні. Фарма знаходиться на N. E. S. 21 T. 25, R. 31.

По близші інформації удайтеся до редакції „Канадійской Жизни".

ВАЖНА НОВИНКА!

ІСТОРИЧНИЙ КАТАЛЬОҐ ПОВІТРЯНОЇ ПОШТИ.

THE HISTORICAL AIR MAIL CATALOGUE 1929.

Видання фірми К. Лисюка в Ню Йорку.

Історія повітроплавства з 192 ориґінальними ілюстраціями, описом важніщих перелетів, життєписи найвидатніщих летунів, фотоґрафічні відбитки марок повітряної пошти цілого світу, оцінки повітряних уживаних, не уживаних і на ковертах. Ціна книжки на гарному папері в мистецькій полотняній оправі з золотим друком: $2.00.

Замовлення слати на адресу:
„Canadian Life"
646 Manitoba Ave, Winnipeg, Canada.
Або впрост до видавця:
K. Lissiuk, Philatelic Co. Inc.
1476 Broadway, New York, N. Y.

ИТЕРЕСНА НОВОСТЬ ДЛЯ ВСѢХЪ!

НОВА И ДУЖЕ СМѢШНА КНИЖКА МОНОЛЬОҐЪ под назвою: „Пан Рипколиз Фотоґрафіст".

Ся книжка есть гарна для звичайного читаня, а мѣшок смѣху для сценичного выступу. — Пан Рипколиз розкаже вам всѣ свои „трублі," „пригоди" и свой фотоґрафичний „шпіріенс". Смѣх от початку до конца.

Цѣна книжочки 25 цент.
„НЕЗНАЛИСЯ ПОБРАЛИСЯ". 35 ц.
Невидимый Атрамент „RADIO". Сей атрамент и поученіє 25 с.
„ОДИНАК". (театральна пѣсня) 25 с.

Замовляти через редакцію К. Ж.

Адрес:
CANADIAN LIFE
646 Manitoba Ave.
Winnipeg, Canada.